

ОСМИСЛЕННЯ РОМАНТИЗМУ СУЧАСНИМИ ПИСЬМЕННИКАМИ

Ванденко Ольга Анатоліївна

старший викладач
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького

У 1990-х – 2000-х роках продовжується аналіз романтизму як філософсько-естетичного феномену. Серед великої кількості праць, присвячених цій темі, слід виділити статті Г. Грубека [2], Л. Пікуліка [4] та ін. Дійсно, література цього періоду позначена концептуальними підходами до змалювання письменників-романтиків. Отже, доба романтизму стала предметом окремих досліджень. Трагування минулого письменниками тісно пов'язано з історичним, суспільно-політичним і культурним життям Німеччини. Ці факти свідчать про те, що осмислення минулого відбувається у кризовий період. Тобто з дистанції в два століття можна осмислити, оцінити події, які відбулися, зрозуміти їх причини. Отже, проблема романтизму, його трагування є однією з найактуальніших у сучасних дослідженнях.

Поєднує сучасних письменників з романтиками й те, що вони також звернулися до минулого своєї країни, намагаючись знайти відповіді на актуальні (злободенні) питання. Але, на відміну від романтиків, митці слова ХХ – ХХІ ст. не намагалися зобразити ідеальну (ідеалізовану) особистість, яка протистоїть суспільству. Навпаки, письменники відтворювали її недоліки, вади, погані звички, зазначали, що не завжди вдавалося. Тобто позиція оповідача по відношенню до легендарної особистості неоднозначна: від захоплення, симпатії до іронічного ставлення і, навіть, осуду.

Окремо можна виділити мотив померлої нареченої, який розкрито у творі «Гельдерлін» П. Гертлінга [3]. Наступна риса, яка властива творам сучасних письменників, – це мотив мандрівництва. Щодо оповідних форм, то тут також багато що збігається з романтичною традицією. У творах переважає монологічне мовлення, яке належить оповідачеві автора. Але наявні також інші засоби повідомлення інформації – вводяться діалоги персонажів, уривки з листів, авторські коментарі, тобто існує декілька носіїв мовлення. У зображенні своїх героїв сучасні письменники також керувалися досягненнями романтиків. Для них важливим було передати внутрішні зміни, суперечності в душі героя, а не тільки зовнішній вигляд. Вони наділяють героїв рисами, типовими для героїв-романтиків: добродушність, прагнення допомагати людям, чесність, щедрість, правдивість, непристосованість до тогочасного життя, невміння і нездатність підлаштовуватися до оточуючих (реальності), безкорисливість, щедрість, заглибленість у свій внутрішній світ, відданість своїй справі, захоплення мистецтвом, мрійливість. Прийом іронії так само своєрідно

SCIENTIFIC BASES OF SOLVING OF THE MODERN TASKS

використовується сучасниками для відтворення світогляду ХХ ст. Особливо наочно цим принципом користується Г. де Бройн у творі «Життя Жан-Поля Фрідріха Ріхтера» [1]. Тобто письменники трансформують метод романтизму, використовуючи елементи (прийоми), характерні для даного стилю.

Список літератури

1. Bruyn G. de. Das Leben des Jean Paul Friedrich Richter / G. de. Bruyn – Halle (Salle) : Mitteldeutscher Verlag, 1975. – 409 S.

2. Grubeck G. Die Frau in der Literatur. Der Beitrag der Frau zum literarischen Leben in der ersten Hälfte des 19. Jahrhunderts / Gerhard Grubeck – Hamburg : Diplomica Verlag GmbH, 2008. – 148 S.

3. Härtling P. Hölderlin / P. Härtling – München : Deutscher Taschenbuch Verlag, 1993. – 522 S.

4. Pikulik L. Frühromantik : Epoche – Werke – Wirkung / Lothar Pikulik. – 2 Aufl. – München : Beck, 2000. – 345 S.